

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 8548/2021
22.06.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Иване Рађеновић, Бранка Станића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ и ВВ, свих из ... Општина ..., које заступа пуномоћник Миленко Малешевић, адвокат из ..., против тужених Републике Србије, Министарство за пољопривреду, трговину, шумарство и водопривреду, коју заступа Државно правобранилаштво Београд, Општине Трговиште, коју заступа Општинско правобранилаштво Општине Трговиште и Јавног водопривредног предузећа „Србија воде“ са седиштем у Новом Београду, кога у ревизијском поступку заступа пуномоћник Дејан Шијаковић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 390/20 од 28.12.2020. године, у седници одржаној 22.06.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 390/20 од 28.12.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 390/20 од 28.12.2020. године.

ОДБИЈАЈУ СЕ захтеви тужене Републике Србије, Министарство за пољопривреду, трговину, шумарство и водопривреду и ЈВП „Србија воде“ Београд за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 8175/18 од 28.05.2019. године, ставом првим изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца АА којим је тражио да се тужени обавезу да му на име накнаде нематеријалне штете за душевне болове због смрти блиског лица солидарно исплате 250.000,00 динара са законском затезном каматом од 28.05.2019. године до исплате, као неоснован. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца АА којим је тражио да се тужени обавезу да му на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених душевних болова због смрти блиског лица преко износа досуђених ставом другим изреке солидарно исплате још 250.000,00 динара са законском затезном каматом од 28.05.2019. године до исплате, као

неоснован. Ставом трећим изреке одбијен је тужбени захтев АА којим је тражио да се обавезу тужени да му на име накнаде материјалне штете за израду надгробног споменика солидарно исплате износ од 145.000,00 динара са законском затезном каматом од 06.10.2011. године до исплате, као неоснован. Ставом четвртим изреке одбијен је тужбени захтев тужиље ББ којим је тражено да се тужени обавезу да јој на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због смрти блиског лица солидарно исплате износ од 500.000,00 динара са законском затезном каматом од 28.05.2019. године до исплате, као неоснован. Ставом петим изреке одбијен је тужбени захтев тужиље ВВ којим је тражила да се тужени обавезу да јој на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због смрти блиског лица солидарно исплате износ од 500.000,00 динара са законском затезном каматом од 28.05.2019. године до исплате, као неоснован. Ставом шестим изреке обавезани су тужиоци да туженој Републици Србији, Министарству пољопривреде и заштите животне средине солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 86.250,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом седмим изреке обавезани су тужиоци да туженој Општини Трговиште солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 120.375,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 390/20 од 28.12.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужилаца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су благовремено изјавили ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучује на основу члана 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе и разматрања правних питања од општег интереса.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...87/18), који се у конкретном случају примењује на основу члана 506. став 2. тог закона, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотри правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије из става првог овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија (став 2.).

По оцени Врховног касационог суда услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. став 1. ЗПП у конкретном случају нису испуњени. Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестпени судови дали за своје одлуке у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права. Примена материјалног права у спорима са захтевом као у конкретном случају и

питање основа одговорности за штету и постојање услова за ослобађање од одговорности имаоца опасне ствари зависи од утврђеног чињеничног стања. Зато указивање у ревизији на различито пресуђење у једној одлуци Апелационог суда у Београду не указује нужно и на другачији правни став, а разлози на којима су засноване одлуке нижестепених судова у складу су са правним становиштем израженим у одлуци Врховног касационог суда од 26.01.2022. године у предмету Рев 3003/20 на који се такође ревизијом тужилаца указује, па не постоји ни потреба за уједначавањем судске праксе. Битне повреде одредаба парничног поступка нису законом прописан разлог за изјављивање посебне ревизије, па имајући у виду наведено у конкретном случају нису испуњени услови да се о ревизији тужилаца одлучује као о изузетно дозвољеној.

На основу члана 404. став 2. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 04.10.2011. године и тужиоци нису јединствени супарничари у смислу члана 210. ЗПП, па се дозвољеност ревизије цени у односу на сваког од тужилаца појединачно према вредности предмета спора. Вредност предмета спора побијаног дела за тужиоца АА износи укупно 645.000,00 динара, а за тужиоце ББ и ВВ по 500.000,00 динара, што не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, па је ревизија тужилаца недозвољена.

Захтев тужених за накнаду трошкова одговора на ревизију је одбијен на основу члана 154. став 1. ЗПП, јер се не ради о трошковима потребним за вођење ове парнице.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић